

Katoliški GLAS

Uredništvo in uprava:
Gorica, Riva Piazzutta št. 18
Poštno ček. račun: št. 24/12410

Cena: Posamezna št. L 25
Naročnina: Mesečna L 110
Za inozemstvo: Mesečno L 190

Leto V. - Štev. 25

Gorica - 18. junija 1953 - Trst

Izhaja vsak četrtek

V nedeljo vsi v Gorico na škofijski evharistični kongres

Slavja ob dvestoletnici ustanovitve goriške nadškofije, ki so dvignila na noge najširše množice po vsej naši nadškofiji, bodo v nedeljo 21. junija dobila svojo krono v zaključnem evharističnem kongresu v Gorici. Ta dan mora Gorica doživeti versko svečanost kakor je v svoji zgodovini še ni doživela. Iz vse škofije se bodo zbrali verniki, da spremljajo evharističnega Jezusa v slovesnem sprevodu po goriških mestnih ulicah; prišlo bo večje število škofov in nadškofov, vsa škofijska duhovščina, prišel bo kardinal Tisserant, da vodi nedeljska jubilejna slavja. Zato ne smejo manjkati tudi naši verniki iz štandreškega in devinskega dekanata.

Prišli bomo v čim večjem številu, ker se zavedamo velike važnosti, ki jo pomeni za nas ustanovitev goriške nadškofije. Veliko milosti, večnih in časnih, smo prejeli od Boga preko goriških vladik in duhovnikov. Zato naj naša udeležba pri kongresu pomeni v prvih vrstih zahvalo Bogu za te milosti.

Dalje smo dolžni izkazovati Jezusu v najsvetejšem Zakramentu tudi čast in slavo, ki mu gre. To smo storili že na svojih dekanjskih kongresih lansko leto; letos hočemo to še samo potrditi tudi pred širšim svetom s tem, da se bomo nedeljske procesije udeležili v največjem številu. To smo tem bolj dolžni storiti zato, ker moramo izpričati svojo vero v evharističnega Jezusa ne samo v svojem imenu, temveč tudi v imenu vseh onih naših rojakov, ki od onstran meje nimajo dostopa k naši slavnosti, ki je tudi njihova.

Tito potrjuje svoje izjave o Trstu

V nedeljo 14. 6. se je v sredini Istre v Beramu zbrala vsa elita jugoslovanskih komunističnih voditeljev s Titom na čelu ter stotisočglava množica. Ta dan so prenesli zemske ostanke Vladimira Gortana iz Pulja v rojstno vas Beram ter istočasno proslavili tudi 10. obletnico komunistične ustaje v Istri. Vladimir Gortan je dne 17. oktobra 1929 padel kot žrtev tedanjega fašističnega režima. Na smrt ga je obsodilo Posebno sodišče (Tribunale Speciale) zato, ker je nekaj mesecev prej ob volitvah vodil skupino rojakov, ki je hotela motiti volitve. Pri tem se je zgodilo, da je eden izmed volivcev bil ranjen in je umrl. Gortan je zato bil v Pulju obsojen na smrt in ustreljen. V Beramu so sedaj zgra-

dili spominsko grobnico in vanjo prenesli Gortanove kosti.

Predsednik Tito je v Beramu pred zbrano množico imel dolg govor, ki je bil posvečen predvsem zunanji politiki. V glavnem je govoril o Trstu in o odnosih Jugoslavije do Sovjetske zveze in do zapadnih držav. Glede Trsta je ponovil že postavljene predloge: ali kondominij za celotno ozemlje ali razdelitev STO-ja po narodnostni liniji tako, da bi Jugoslavija dobila Škedenj in Zavrje v zameno za nabrežinsko obalo. O sovjetski Rusiji je pa povedal, da bo ta zopet navezala redne diplomatske stike z Jugoslavijo ter bo poslala v Beograd veleposlanika. Do zapadnega sveta je pa Tito potrdil, da bo ohranil še nadaljne prijateljske stike kot doslej.

Naša molitev v nedeljo naj bo goreča in zbrana, da bo vredna Jezusa v najsvetejši hostiji. Naša pesem naj bo umerjena, pobožna in vdana, da bo Jezusu v veselje. Peli bomo v presledkih evharistične pesmi, vmes pa molili sv. rožni venec in litanije.

Naše zadržanje bodi dostojno in spodobno, da nas bo Bog vesel. Ves naš nastop razodevaj, da verujemo v veliko skrivnost sv. Evharistije.

Poleg Jezusa v Evharistiji bomo v nedeljo imeli v svoji sredi tudi kardinala Tisseranta. Po dolgih letih bo zopet kardinal - knez sv. Cerkve - sredi med nami kot dobrodošel in prijeten gost. Zato naj velja njemu naš drugi pozdrav. Tudi slovensko ljudstvo pozdravlja z vso spoštljivostjo kardinala Tisseranta, kateremu je sv. oče zaupal skrb za vzhodne kristjane, med katerimi je največje število ravno Slovanov. Pozdravljamo ga kot zastopnika sv. očeta, kateremu je slovensko ljudstvo vedno bilo zvesto in bo ostalo tudi za naprej. O tem priča ravno pogumno zadržanje slovenskih in ostalih jugoslovanskih škofov v sedanjem trenutku. Gonjo, ki jo del slovenskega časopisja tudi izven Slovenije vodi zoper Vatikan in njegove predstavnike, mi verni Slovenci globoko obžalujemo. Zato bodi naša udeležba pri nedeljski evharistični procesiji tudi izpoved naše vere v sv. katoliško Cerkev in naše zvestobe do njenega poglavarja Pija XII., ki ga bo zastopal kardinal.

Naša udeležba pri nedeljski procesiji v Gorici bodi istočasno tudi dokaz vsem, da smo katoličani v goriški nadškofiji, čeprav različni po narodnosti, vendar eno v Kristusu, kot je sam želel: „Ut omnes unum sint“.

Komunistični režim Vzhodne Nemčije v neprijetnih težavah

Politbiro vzhodnonemške komunistične stranke je naznanil nekaj važnih reform, ki jih misli izvesti vzhodnonemška vlada.

Kakor znano, se heg iz Vzhodne Nemčije še ni ustavlil. Samo v letošnjem letu je zbežalo iz vzhodnonemškega raja nad 200 tisoč ljudi. Ljudje bežijo na zapad, da se izognejo verskim in političnim preganjanjem, predvsem pa, ker postajajo življenjske razmere v Vzhodni Nemčiji vsled komunističnega gospodarstva iz dneva v dan težje in neznošnejše.

Ta pojav množičnega preseljevanja iz Vzhodne Nemčije na zapad, povzroča komunističnim oblastem precejšnje skrbi. Zato so te oblasti sklenile ustaviti vsako nadaljnjo kolektivizacijo kmetijskih posestev in drugih gospodarskih odsekov ter odvrniti s tem prebivalstvo od bega na zapad. In to so tem rajši storili, ker so uvideli, da so s svojo dosedanja gospodarsko politiko privedli Vzhodno Nemčijo na rob propada, in to v času, ko se je Zapadna Nemčija na vseh poljih tako hitro in nepričakovano razvila.

Sklepi, ki jih je sprejelo komunistično vodstvo, se dajo na kratko takole povzeti:

1. Prenehati je treba z ustanavljanjem novih kmetijskih zadrug ter prepovedati razširitev obstoječih.

2. Povabiti vse kmetovalce, ki so zaradi kolektivizacije svojih posestev zbežali na zapad, naj se vrnejo domov, kjer bodo mogli zopet sami obdelovati svojo zemljo.

3. Raztegniti je treba posojila državne banke tudi na privatne podjetnike ter povrniti zaplenjena trgovska podjetja njihovim lastnikom, ali jim dati vsaj dovoljenje, da smejo prosto trgovati.

4. Vsi hégunci, ki se bodo vrnili, bodo dobili povrnjeno zaplenjeno imovino ter bodo uživali vse civilne pravice.

5. Razglasi naj se splošna pomilostitev vseh tistih, ki so bili obsojeni s kaznimi do treh let zaradi pre-

stopkov zoper narodno gospodarstvo.

6. Živilske izkaznice naj se razširijo na vse prebivalce.

7. Prebivalci Zapadne Nemčije bodo smeli obiskati sorodnike Vzhodne Nemčije in obratno.

Zadnja poročila iz Vzhodne Nemčije pravijo, da je bilo aretiranih tam 84 voditeljev kmetijskih zadrug, 32 finančnih revizorjev in 161 visokih upravnih funkcionarjev. Odstavljenih je bilo nadalje 124 voditeljev komunističnega društva »Svobodna nemška mladina« pod obtožbo, da so obrekovali člane »Evan-geljske mladine«.

Glasnik sovjetske armade v Nemčiji »Tägliche Rundschau« pravi, da so vse te ukrepe podvzeli, da bi popravili razne pogrške, ki so jih zakrivila bivša sovjetska kontrolna komisija, politični urad kom. stranke in vzhodnonemška vlada, ki te pogrške tudi priznavajo.

Zapadnonemški krogi sodijo, da so vsi ti ukrepi in reforme del sovjetskega načrta, da bi »razkomunistili« Vzhodno Nemčijo ter zahtevali nato njeno zedinjenje z Zapadno Nemčijo na podlagi potsdamske konference.

Premirje na Koreji?

Medtem ko razpravljajo zastopniki ZN in komunistov o zadnjih podrobnostih premirja, postaja odpor južnih Korejcev proti premirju vedno hušji, tako da je celo neuklonljivi predsednik Singman Rhee čutil potrebo opozoriti ljudstvo, naj ne gre predaleč ter naj ohrani mirno kri. Obenem pa je izrazil obžalovanje, da ne more sprejeti prijateljskega nasveta predsednika Eisenhowerja glede premirja, čeravno ne dvomi o njegovem prijateljstvu do korejskega ljudstva.

Znano je, da zahtevajo južni Ko-

rejci, katerih je še enkrat toliko kot severnih, zedinjenje obeh Korej, kar jim kot narodu po vsej pravici pritiče in kar jim je bilo po zadnji svetovni vojni tudi obljubljeno. Sedanje premirje pa proti razdeliti Korejo za vedno na dva dela ter izročiti Severno Korejo komunistom in to tudi proti volji severnokorejskega ljudstva, ki bi se rado rešilo komunističnega jarma, kot bi se ga rada otresla vsa ljudstva v komunističnih državah. Res je sicer, da premirje ni mirovna pogodba, res je tudi, da je predsednik Eisenhower izjavil, da si bo njegova vlada prizadevala, a le mirnim potom, da bi prišlo do zedinjenja obeh Korej, a spričo znanega stališča Anglije in tudi drugih držav je le malo upanja, da bi se izpolnile upravičene zahteve Korejcev.

Če vse to premislimo, ne bomo zamerali južnim Korejcem, če se sedanjemu premirju upirajo. Še manj pa bomo obsojali njihovega 78-letnega predsednika Singmana Rheeja, ki ni noben diktator, ampak vzor pravega demokrata in nesebičnega domoljuba, kot ga je bivši poveljnik 8. armade na Koreji gen. Fleet opisal. Obžalovati moramo le to, da je sedanjí svetovni položaj tak, da se bodo morali južni Korejci vdati ter odpovedati svojim upravičenim zahtevam, kajti brez ameriške pomoči bi bil njihov boj zoper severne sovražnike le »brez upa zmage«.

Kriza v Franciji

Francoska vladna kriza se vleče že štiri tedne. Prvi jo je poskušal rešiti Paul Reynaud, pa mu ni uspelo. Pa tudi njegovemu nasledniku, radikalnemu socializmu Mendes-Franceju, se ni posrečilo, da bi prejel potrebno število glasov. V svojem investiturnem govoru je opozoril zbornico na težko finančno stanje, v katero je zašla Francija in o katerem je že Paul Reynaud poročal. Mendès-France je poudaril, da je glavni vzrok francoskih težav v tem, ker je prevzela Francija preveč nalog in ker hoče vse te naloge obenem rešiti. Zato bi bil glavni cilj njegovega programa, zvišati produkcijo, obenem pa zmanjšati stroške obrambe.

Mendès-France ni dobil pri glasovanju predpisane absolutne večine 314 glasov; dobil je 301 glas, torej 25 glasov več kot njegov predhodnik Paul Reynaud.

Predsednik republike je po neuspehu Mendès-Franceja poveril sestavo nove vlade znanemu katoliškemu parlamentarcu Georgesu Bidaultu.

Ta je mandat sprejel ter se predstavil zbornici v sredo 10. junija. V svojem programatičnem govoru je poudaril, da bo ena prvih nalog njegove vlade ta, da pride do sestanka s Sovjetsko zvezo.

O Indokini se je izrazil, da je treba dati indokitajskim državam (Vietnamu, Laosu in Kambodži) resnično samostojnost ter jim prepustiti bremena te neodvisnosti, obenem pa jim ne odtegniti vojaške pomoči.

V Tunisu in Maroku je treba izvesti v sporazumu z ondotnim prebivalstvom temeljite reforme, ki bodo zagotovile francoske pravice, obenem pa pripeljele tuniška in maroška ljudstva do tega, da bodo lahko sami vodili svoje zadeve.

Kljub splošnemu prepričanju, da bo zbornica potrdila njegov mandat za sestavo vlade, se to ni zgodilo. Dobil je en glas premalo.

Za njim je dobil mandat za sestavo vlade André Marie, o katerem v trenutku, ko to pišemo, ne vemo, ali bo mandat sprejel ali ne, in če ga bo sprejel, ali mu bo zbornica dala predpisanih 314 glasov.

Četrta nedelja po binkoštih

Iz svetega evangelija po Luku
(Lk 5, 1-11)

Tisti čas, ko so množice pritiskale za Jezusom, da bi poslušale božjo besedo, in je on stal ob Genezareškem jezeru, je zagledal dva čolna, ki sta bila pri bregu; ribiči so bili izstopili in so izpirali mreže. Stopil je v enega izmed čolnov, ki je bil Simonov, in ga prosil, naj odrine malo od kraja; in sedel je ter iz čolna množice učil. Ko je pa nehal govoriti, je rekel Simonu: »Odrini na globoko in vrzite svoje mreže na lov.« — Simon se je oglašil in mu rekel: »Učenik, vso noč smo se trudili, pa nismo nič ujeli; toda ne tvojo besedo bom vrgel mrežo.« — In ko so to storili, so zajeli veliko množico rib, da se je skoraj potapljala. Pomignili so tovarišem v drugem čolnu, naj jim pridejo pomagat. Ti so prišli in napolnili so oba čolna, da sta se skoraj potapljala. Ko je pa to videl Simon Peter, je padel Jezusu k nogam in rekel: »Pojdi od mene, Gospod, ker sem grešen človek.« — Groza je bila namreč obšla njega in vse, ki so bili z njim, zaradi ribjega lova, ki so ga bili zajeli; prav tako pa tudi Zebedejeva sinova Jakob in Janez, ki sta bila Simonova tovariša. Jezus pa je Simonu rekel: »Ne boj se; odslej boš ljudi lovil.«

LADJICA

Brez dvoma je lep prizor, ki nam ga opisuje evangelist, eden najlepših, ki so jih evangelisti zapisali: obilni ribji lov na Genezareškem jezeru. Kdor je kaj opazoval ribiče pri tem delu, je lahko videl, kako težen in utrudljiv je ta posel, čisto brez vsakega uspeha kljub celonocnemu delu. Od težkega posla je Gospod poklical svoje apostole. Ob času ribjega lova se niso bili stalno v njegovi družbi. Večkrat jih je že poiskal, se jim razodeval in, da tako rečemo, jih preizkušal.

Ta dogodek je bil še v začetku Gospodovega javnega delovanja. Farizeji in pismouki še niso tako sovražili Gospoda, ljudstvo je hitelo k njemu neovirano in poslušalo čudoviti nauk božje ljubezni. Govoril jim je to pot nekaj metrov od obale, iz malega ribiškega čolna. Luka nam ne pove, o čem je Kristus govoril, da je na koncu govora Gospod dejal gospodarju čolna, Simonu Petru: »Odrini na globoko in vrzite svoje mreže na lov.«

Simon ni razumel tega povelja. Kot izkušni ribič je vedel, da se ribe ne lovi pri belem dnevu, ko so ribe v globini morja. Poleg tega pa je imel slabo noč za seboj. Vse točke, kjer so navadno ujeli in včasih obilno, so pregledali, a to pot brez vsakega uspeha. Proti jutru so prazne mreže privlekli na obalo. Peter previdno opozori Gospoda na to okolnost: »Učenik, vso noč smo se trudili, a nič ujeli.« Toda Gospod je, ki to ukazuje, Peter pa poslušal: »Na tvojo besedo bom vrgel mrežo.«

Na visokem morju vrže mreže. Tkanina postaja težka, v rokavi čutijo, da ne bodo kos težji, ker bi se mreža trgala radi zajetih rib. S pomočjo tovarišev napolnijo dva čolna z ribami do vrha, da so komaj sredno do obale prišli z bogatim zakladom morja.

Ribiči so presenečeni. Strmijo v Gospoda, ki je nekaj naredil, kar je proti vsaki njihovi izkušnosti skozi dolga leta. Čudež v njihovem poklicu! A Peter čuti, da je še nekaj višjega, večjega za tem čudežem. Ve, da je Gospod njega iskal in zato mu hiti nasproti. Pozabi na ribe in mreže in jezero in na gledalce in jeclja, kleče pred Gospodom: »Gospod, pojdi od mene, ker sem grešen človek.«

Gospod se vrača od Genezareškega jezera z apostolom, prvim in velikim, kateremu bo malo kasneje zaupal čolnitske svoje Cerkve. Uničil mu

je Gospod gotovost one življenjske izkušnje, ki zavaja človeka čisto v življenju, zakaj samo z božjo pomočjo more postati ribič ljudi, ki bo ljudi, milijone rib v oceanu sveta ujel v mreže Cerkve.

Peter bi mogel preslišati klic Gospodov. Toliko bolj, ker je bil notranje zdrav in nepokvarjen in je svoj poklic tem bolj ljubil, čim težji je bil ter ga ni hotel zamenjati za bodočnost, ki se je pred njim odpirala bolj temna kot svetla.

Toda njegova duša je bila za Gospoda dovolj zrela. Z ono notranjo gotovostjo, ki ne izvira iz razumskega in čustvenega razmišljanja, marveč le po milosti božji. Peter ve: Učenik me želi. Torej ne dom ne imetje ne zeleno jezero in domovina nimata nobene vloge več. Peter je bil pripravljen, milostni glas svojega Gospoda je slišal in mu odgovoril.

Tudi na obalo našega življenja stopa vsak dan Gospod. Nobenega ni med nami, od katerega ne bi nekaj

Navodila za nedeljsko procesijo v Gorici

KARDINAL TISSERANT pride v Gorico v soboto zvečer ob 6.45. Na Travniku ga bodo slovesno sprejeli.

V NEDELJO OB 10.30 bo imel pöntifikalno mašo in govor v cerkvi Srca Jezusovega.

POPÖLDNE OB 5h bodo slovesne večernice v stolnici, nakar se začne procesija. V procesiji bodo verniki šli ločeni po dekanatih oni z dežel, po farah oni iz mesta.

STÄNDREŠKI IN DEVINSKI DEKANAT BOSTA ŠLA SKUPAJ. Njima se pridruži tudi dekliška Marijina družba iz Gorice in pa tretji red. Slovenski verniki iz Gorice so vabljani, da se pridružijo štändreškemu dekanatu.

V procesiji bo štändreški dekanat šel za svojim križem po naslednjem redu: Gor. dekl. Mar. družba in tretji red, ostala dekleta, njim sledijo žene. Za temi gredo fantovska Mar. kongregacija ter ostali fanti

Kardinal Evgenij Tisserant

V nedeljo bo kot najvišji gost na goriskem ehvarističnem kongresu navzoč kardinal Evgenij Tisserant. Ker je našim ljudem malo znan, prinašamo tukaj nekaj podatkov iz njegovega življenja.

Kardinal Tisserant je Francoz po rodu, doma iz Nancyja, kjer se je rodil 24. marca 1884. Njegova družina je bila globoko krščanska, saj je poleg njega šel še njegov brat Karel za duhovnika ter misijonarja in sestra Stanislava za redovnico.

Evgenij Tisserant je leta 1900 stopil v bogoslovje, potem ko je že prej dovršil študije iz filozofije in literature. V bogoslovju v Nancyju je kmalu pokazal izredno nadarjenost za orientalske jezike in za študij sv. pisma. Predstojniki so mu pri tem šli na roko in prav kmalu se je mladi bogoslovec naučil hebrejščine, sirščine in starega asirskega jezika. Da bi se izpopolnil v svojem znanju, je odšel v biblično šolo v Jeruzalem, kjer je bil njegov profesor veliki p. Lagrange. V tej šoli je Evgenij Tisserant postal mojster skoro vseh orientalskih jezikov. Tedaj so postali naj pozorni v vatikanski knjižnici. Poklicali so ga in mu odkazali mesto profesorja sirškega jezika (leta 1908).

V vatikanski knjižnici je svoje znanje še bolj izpopolnil in se tu med drugim seznanil z msgr. Ahilom Rattijem, poznejšim papežem Pijem XI. Med prvo svetovno vojno je moral k vojakom in bil tudi na fronti ranjen. Njegovi vojaški predstojniki so ga nato kot strokovnjaka za orientalske jezike poklicali v zunanje ministrstvo, kjer je ostal do konca vojne leta 1919, ko se je vrnil v vatikansko knjižnico. Med tem je bil izvoljen za papeža msgr. Ahil Ratti in Evgenij Tisserant je postal njegov zaupni svetovalec. Kot tak je veliko potoval in se udeležil raznih mednarodnih konferenc za biblične in orientalske vede. Prepotoval je večkrat tudi ves Bližnji in Srednji Vzhod ter se osebno seznanil s tamkajšnjimi razmerami in ljudstvi. Pij XI. je tedaj potreboval osebo, kateri bi zaupal

želel. Toda nišmo vsi Petri. Nimajo vsi poguma za ono sveto tveganje iti z Gospodom na visoko morje in se proti lastnim izkušnjam prepustiti njemu. Slutijo: Kdor Gospodu pripada, ne sme sebe iskati. A je tako težko odreči se svoji volji, svojim navadam, pa čeprav bi bilo res lepo živeti globoko življenje duha. Vse preveč bi bilo treba spremeniti v življenju, Marsikatero rano bi bilo treba narediti, ki že dolgo v duši zbira v sebi gnaj, a ni poguma vzeti nož in zarezati globoko.

Vsak človek naj bi doživel na sebi čudež na jezeru: da bi spoznal Gospoda v čolnu svojega življenja, kakor ga je spoznal Peter. Koliko jih je, ki se izognejo srečanju z Gospodom! Čudno je misliti, da je v nekaterih dušah, določenih za večnost, tako malo prostora za večne resnice. Navezani so na šport, na obleko, na časopis z vsjo ljubeznijo. In mnogokrat so to ljudje, o katerih moremo upravičeno reči: »Škoda zanje.«

Gospod! Z mnogimi moraš še na visoko morje pluti v njih ladjici. Z mnogimi, ki nimajo časa ne večerjati, da bi te spoznali. Pa radi pozabljajo, da njihova ladja življenja plove proti večni obali, k tvojemu pristanu. Poglej na te nesrečne ljudi in daj jim milost, da spoznajo Tebe, svojega Gospoda in Zveličarja, Jezusa Kristusa!

je in moške, strežniki v oblekah ter župniki v roketu in štoli. Vrsto zaključijo dekan v plaviatu.

Med procesijo bomo molili rožni venec in peli naše ehvaristične pesmi kakor so v knjižici, ki je izšla lani za kongres v Ständrežu. Kdor jo ima, naj jo prinese s sabo. Ker je pa lani ostalo še precej knjižic, jih bomo letos pri procesiji zopet delili proti cenii 20 lir.

Procesija se bo razvila po naslednjih ulicah: iz stolnice po ulici Mazzini mimo županstva in sodnije, po ulici Duca D'Aosta, Manzano do cerkve sv. Justa. Od tu krene po Koržu do Travnika, kjer bo zaključni govor in blagoslov. Ker bo procesija precej dolga, ne jemljite s sabo otrok. Vsak naj bo na svojem mestu vsaj ob 5. uri. Ständreški in devinski dekanat se zbereta pri starem pokopališču (Parco di Rimembranza) v ulici Duca D'Aosta.

skrb za vzhodne cerkve. Njegova pozornost je padla na Evgenija Tisseranta. Imenoval ga je za kardinala leta 1936 in mu zaupal vodstvo sv. kongregacije za vzhodne cerkve. Na tem mestu je kardinal Tisserant ostal do danes.

Tu je pokazal, da ni samo velik učenjak, temveč da zna tudi dobro voditi župane mu cerkve. Prepotoval je ponovno pokrajine Srednjega Orienta, uredil cerkveno pravne zadeve in s tem zelo pospešil versko življenje med tamkajšnjimi verniki. Po zadnji vojni se je kardinal Tisserant posebno zavzel za katoliške Ukrajince, ki so odšli v emigracijo v Združene države in v Kanado ter Argentino. Poskrbel je, da so dobili samostojne škofije in svojo duhovščino. Sedaj je najstarejši kardinal in zato tudi dekan sv. kardinalskega zbora. S pokojnim goriskim nadškofom msgr. Margotijem sta bila dobra osebna prijatelja.

Darovi za Katoliški dom

D. B. - Gorica - mes. prisp.	Lir 1.000.—
Neznani Argentinci 1 dolar	» 610.—
Mozetič Albin - Buenos Aires	» 2.000.—
Misijonska zveza iz Buenos Airesa preko Misijonskega odeska Marijine družbe	» 30.000.—
Družbenice Mar. družbe - Gorica (III. prispevek)	» 28.250.—
Pepeca - Gorica	» 1.000.—
Andrej - Gorica	» 1.000.—

V sredo zvečer ob 11.30 je v bolnici pri Rdeči hiši nenadoma umrla gč.

FANI ROJO

Bila je dolgo let prednica dekliške Marijine družbe v Gorici, neutrudna prijateljica misijonov in velika častilca sv. Rešnjega Telesa. Bog ji daj večno veselje v nebesih.

Poplava v deželi

„Soča“ zopet vdrla čez bregove. - „Primorski“ bije plat zvona. „Demokracija“ poslala 4000 ognjegascev na pomoč. - Farji so prevrtali brambne nasipe. - - - - - Dajte jim s krampom po glavi!

SDZ in DFS sta sklenili, naj Slovenci pri volitvah dajo bele glasovnice. Ko se je razvnela volilna agitacija, sta imeli DFS in SDZ 16 volilnih shodov, da bi ljudstvo o tem prepračili. Tri nedelje zaporedoma so imeli dobro obiskane shode v Steverjanu, Ständrežu, Sovodnjah in Doberdolu. Nazadnje je bil velik shod v Gorici. Udeležba je bila velikanska, množice navdušene.

Ali je bilo res tako? Niti v sanjah! Izbrali so si drugo taktiko. Komunisti so imeli po vseh gori imenovanih krajih po dvakrat in po trikrat dobro uspele shode. Vse zidove naših vasi so prepletkali s slovenskimi plakati. Vendar so jim po vseh shodih krepko odgovarjali naši voditelji. Na komunističnem shodu v Steverjanu je prvo nedeljo nastopil z gromovitim protigovorom dr. Bregant, drugo pa Darko Suligoj. Oba sta žela kolosalne uspehe. Vsi so jima krepko ploskali. Na vseh komunističnih shodih v Pevmi sta krepko in učinkovito pobijala komunistično snubljenje občinska svetnika Pavlin in Bratuž. V Ständrežu so komunisti pri svojih shodih dobili krepko po nosu v spretnem protigovorniku tovarišu Viljemu Nanutu, v Podgori sta jih pobijala Dori Klavčič in Savefio Perko, v Sovodnjah pa so nastopili na komunističnih shodih kar po trije protigovorniki, Viljem Nanut, Marinčič in Suligoj. Najbolj popolna pa je bila polomija komunistov v Doberdolu: g. in tov. Viljem Nanut je množico poslušalcev s svojim gromovitim protigovorom kar elektriziral.

Ali je bilo res tako? Ne, to so le sanje! En poiznen plakati so nalepili na zid, in konec.

V najhujši volilni borbi ste našemu ljudstvu dali en stramežljiv plakat. V ostalem pa ste ga prepustili na milost in nemilost vsem ekstremističnim strankam, ki so ga najprej zasule s stotinami malih in velikih slovenskih plakatov, še celo Nenni si je omislil enega. Nato je sledil napad s številnimi shodi po vseh naših vaseh. Najmanj po trikrat so v vsaki vasi trčili na veliko narodno pozavno, sbrance pravice teptanega naroda.

In mi naj z enim plakatom rešimo pozicijo?

Vse je kazalo, da je bilo naše ljudstvo izročeno komunistom v roke. In DFS si je pri tem zadovoljno mela roke!

Ali se je potemtakem duhovščina zavzela svoje stališče?

Radi tega pa se je dvignil vik in krik, zabavljanje in obrekovanje, sramotenje, blatenje ne samo pri frontasih, ampak tudi pri »bednih katoliških«.

Kar pogledjmo! »Demokracija«! S člankom »Hoja za križem« nedostojno in krivično napada našo duhovščino. Pravice do kritike nikomur ne odrekamo, toda »Demokracija« odreka našim duhovnikom ljubezen do naroda in Boga ter jim očita narodno odpadništvo in nezvestobo.

Iz življenja Cerkve

Blagovest

cerkveni mesečnik beograjske nadškofije, ki se je tiskal v 11.500 izvodih, je vlada ustavila. Vzrok: »reakcionarne novice«. — Z drugo besedo: ni pisan v komunističnem duhu. Svaka sila do vremena; verske resnice pa ne zastarajo, kot stoji zgoraj, in ne umrjejo. Tudi Dioklecijan jih ni uničil, čeprav je mislil, da jih je.

Kadar so zločinci na vladi,

umirajo škofje v ječah. Tako se godi na Madžarskem. Pred kratkim je »Magyar Kurira« prinesel vest, da je namreč umrl 6. dec. 1952 v ječi šestinsedemdesletni škof mesta Sztatmar, dr. Janez Scheffeler. O vzrokih smrti ne pove ničesar. Škof je imel velik vpliv med verniki in je bil zelo priljubljen. — Neznano kam je bil odpeljan, bolj pravilno: zaprt, škof mesta Vaez, msgr. Jožef Petery. Od zadnjega božiča je bil postavljen pod hišni zapor.

Nič boljše ni

na Češkem. Uradni seznam objavlja, da je bilo tam leta 1952 obsojenih iz »političnih razlogov« dvaintrideset oseb na smrt, šestindvajset na dosmrtno ječo in tristošestindvajset let. Letos so spet do aprila, tudi iz »političnih razlogov« obsojili na smrt

Gospod »Bedni katolika«, če je že beden, naj ne bo še lažniv in krivičen.

»Kje so bili slovenski duhovniki, — se vprašuje ta gospod — oko so oo. kaplcini v Gorici ukiniti slovensko sv. mašo? Molčali so!»

Tako?! Vsa slovenska javnost ve, kako je takrat naš katoliški časopis na celi prvi strani ožigosal ta krivični in nekrščanski ukrep oo. kapucinov, kako ga je naš slovenski duhovnik javno v cerkvi levite takratnemu patru vikarju radi te krivice. Vsa slovenska javnost to ve. Bedni katolik tega ne ve, ker je tistikrat bil še beden partizan.

»Kje so bili slovenski duhovniki, — nadaljuje ta gospod — oko so odtrnili na cerkvenih vratih slovensko obvestilo o blagoslavljanju domov?« Odgovor: Slovenski duhovnik je bil, ki je dal prihiti to obvestilo in ki je podvel primerne ukrepe, ko je bilo odstranjeno.

»Kje so bili slovenski duhovniki...« Ne moremo odgovoriti na vse krivične očitke Bednega katolika, sicer bi se ta članek zavlekel, kakor roman »Gospodin Franjo«. Pa tudi potrebno ni, saj je že iz teh dveh odgovorov razvidno, da je v članku »Hoja za križem« absolutno resnično samo eno — avtorjev podpis: Bedni katolik.

»PRIMORSKEMU DNEVNIKU«

ter vsemu komunističnemu tisku odgovorimo kar na kratko:

Tovariši! Nekdaj kominformisti in častilci boga Stalina, sedaj pa nasprotniki iste ga! Nekdaj vnati zagovorniki fratelance ter zakleti sovražniki zapadnih kapitalistov, sedaj veliki prijatelji Angležev! Itd. itd.

Mi se vam nič ne čudimo, če sramotite vero in Cerkev ter pljuvate na vse to, kar je nam katoličanom zvzično in sveto. To je pač vaš kšeft, za katerega prejimate lepe denarje, ki so v njih žulji in pot slovenskega človeka.

Zakaj pa ste l. 1948 toliko denarja iz slovenskega kmetu in delavcu tacega potrošili za italijansko kominformistično propagando?

Zakaj ste takrat slovenske volivce priganjali, naj volijo za italijansko kominformistično stranko???

In še eno vprašanje: Zakaj ste pred par meseci na Koroškem izdali slovensko stvar s tem, da ste pozvali koroške Slovence, naj ne dajo glasu slovenski listi, ampak nemškimi socialistom?? Zato je za vas boljše, da molčite!

Pri »Sočie« so kar trije hkrati vlekli za vrvi velikega zvona; da bo pač napad bolj efektlen. Je pa tako podel in nesramen; da nas je sploh sram na take nizkote napade odgovarjati. Peklenski izbruh »Sočie« nam le dokazuje, da jim je nekdo račune prekrizal, ko je vodil na komunistični mlini zavrl.

Hinc illae lacrimae!

dva, na dosmrtno ječo dva, na večletno ječo (skupaj 197 let) pa sedemindvajset duhovnikov. — »Politični razlog« so, po poročilu slovaških beguncev, zvestoba do vere in Cerkve. Seveda vera in katoliška Cerkev ne moreta vleči jarma s komunističnim. — Komunistično postopanje je zločinsko, to je očividno. Kaj bi rekli komunisti, če bi začele zapadne demokratične vlade zapirati komunistične poglavarje, jih obsojati na dosmrtno ječo ali smrt? Po komunistični morali sme streljati ropar, napadeni se ne sme braniti. — Med imenovanimi žrtvami so bili — samo na Slovaškem — obsojeni na smrt štirje duhovniki, dvanaest na dosmrtno ječo, na večletno ječo pa preko dvajset duhovnikov! — V tolažbo moremo povedati komunističnim pomagačem in veljakom, da se iz »političnih razlogov« pobijajo in odstranjujejo tudi komunistični voditelji med seboj. Saj berete, kako že čisti na Ruskem Berja razne veljake in pomočnike, da bi s tem podminiral Malenkova... Ko se ni bilo železnice, so pri različnih klanjih vzeli vozniki priprego, da so laže speljali čez klanec tovorni voz. Potem so te priprezne konje ali vole spet dejali v hlev in dobro »pogostili«. Komunisti pa vprežno živino-pomagače, ko jih več ne potrebujejo, postavijo v ječo in mesnico! Da ga kaj takega doleti, lahko mirno pričakuje vsak aktivist, če kaj misli.

Izid volitev v slov. občinah

Danes prinašamo glavne podatke o izidu volitev v parlament v nedeljo 7. junija v občinah, kjer pretežno žive Slovenci. Poglejmo, kaj nam povedo. Slovenski volivci so se opredelili v glavnem v 4 skupine: prvo tvorijo oni, ki so volili komuniste; drugo oni, ki so volili socialiste; tretjo oni, ki so glasovali za krščansko demokracijo;

četrtjo pa oni, ki so oddali bele glasovnice. Ostale stranke, ki so dobile zelo malo glasov, so jih pač dobile od priseljenih Italijanov (ezuli v Standrežu, karabinerji in finančarji drugod). Če torej opredelimo slov. volivce na omenjene štiri skupine, dobimo naslednjo sliko:

Občina	Volilo	kom. part.	Nen. in Sar. socialisti	K. D.	Bele in nevelj. glasovnice				
Stevec	554	64	11%	28	5%	161	29%	262	47%
Sovodnje	1181	188	16%	141	12%	307	27%	476	40%
Doberdob	883	238	28%	74	8,4%	275	31%	234	27%
SKUPAJ	2.618	490	19%	243	9,3%	743	28,4%	972	37%
GORICA									
Standrež		224		176		447		359	
Podgora		312		158		486		148	
Pevma		167		57		140		226	
Ločnik		334		362		937		52	
Gorica-mesto		1332		2237		11.337		773	
SKUPAJ	26.923	2.369	9%	2.990	11%	13.347	50,7%	1.558	6%

Iz zgoraj razpredelnice sledi:
1. Kominform je v slov. občinah zelo močan. Dobil je 19% vseh glasov. V Doberdobu preseže povprečje v Italiji, ki je 21%, v Sovodnjah se mu približuje, v Stevecu pa je v tem oziru bolj. Precej močni so tudi socialisti, ki so oboji skupaj dobili skoraj 10% slov. glasov. KPI in socialisti so dobili skupno 28,3 % slov. glasov in se s tem približali povprečju v Italiji, ki je 32%. KPI je dalje zelo močna v Standrežu, v Podgori, Pevmi. Nismo mogli izračunati v odstotkih, ker nismo imeli podatkov, koliko je volilo v odtotnih voliščih in ker so zlasti v Podgori in Standrežu Slovenci precej pomešani z Italijani in je med kominformisti precej tudi Italijanov. Vsekakor so številke zelo visoke in nam pričajo, da kominformizem med slovenskimi ljudmi napreduje.

2. Krščanska demokracija je dobila razmeroma dosti glasov (28%), toliko kot KPI in socialisti skupaj, dovolj če upoštevamo, da KD ni imela niti enega volilnega zborovanja v naših vaseh, da ponekod ni bilo niti enega njenega lepaka in da se je ves čas zadržala, kot bi ji ne bilo nič mar za slovenske glasove. Če so slovenski volivci kljub temu dali zanj svoje glasove, so naredili res samo zato, ker so hoteli ostati disciplinirani udje katol. Cerkve in prispevati svoj del pri zaježitvi komunizma

v Italiji.
3. Bele in neveljavne glasovnice so dobile levji delež slov. glasov, 37% na deželi in 6% v mestu. Na poziv SDZ in DFS so se odzvali številni slovenski volivci, ki so oddali belo glasovnico.

Nikakor pa ni na mestu gonja titovskega in drugega časopisja zoper naš list in slovensko duhovščino zaradi poživ, naj tudi slovenski volivci podprejo ital. KD. Pri zadnjih volitvah ni šlo toliko, da izpričamo svojo narodno pripadnost, saj ni bilo to narodni plebiscit, temveč je šlo v prvi vrsti, da se v Italiji ohrani demokratični režim. Če so torej številni Slovenci z ozirom na ta višji cilj glasovali za ital. KD, niso s tem postali narodni izdajalci in niti garjeve ovce. Svoj protest zoper krivično ravnanje do naše manjšine lahko pokazemo tudi na druge načine, ki so še uspešnejši kot abstinenca pri volitvah.

4. Vsekakor pa stoji, da kominformisti med Slovenci zelo pridobivajo na moči. Kaj je temu krivo? Brezposelnost, ki tira mlade ljudi k levičarskim skrajnežem. Krivično ravnanje s slovensko manjšino, ki sili mladino, da gre za onimi, kateri obljubljajo poleg socialne pravičnosti tudi narodno pravičnost. Živahna kominformistična propaganda med volitvami in pred njimi. Ob teh naukih je pa prav, da se vsi zamislimo.

Čiščenje trt

Iz starega trtinega lesa poženejo večkrat poganjki, ki navadno nimajo zaroda. Pa četudi bi ti poganjki imeli zarod, je najbolje odstraniti jih. Ti poganjki so namreč najbližji zemlji in zato so najlaže dosegljivi za okuženje po peronospori, s katero potem okužijo zgornjo rast.

V zgornjem delu trte pa se razvije pri mnogih sortah zelo mnogo jalovih poganjkov, ki delajo samo homatijo ali škodljivo goščo, tako da ne morejo ne zraka in ne sončni žarki do rodnega lesa. Pri merlotu, tokajcu, pa tudi pri malvaziji in drugih sortah je ta pojav zelo pogost. — Te jalove poganjke moramo tudi odstraniti.

Seveda je tako čiščenje oziroma odstranjevanje odvsih poganjkov zelo kočljivo ali delikatno opravilo in zato naj ga opravljajo samo večje roke. Šibkejšje poganjke lahko z roko kar odščenemo, za debelejšje je pa že bolje, da jih odstranimo s škarjami. Odrezati pa jih moramo popolnoma na dnu, to je v starem lesu.

Če so rodni poganjki predolgi in divjajo, jih lahko skrajšamo. V tem oziru pa moramo paziti, da pustimo nad zgornjim grozdom še vsaj 3 liste, če le mogoče še več. Če poganjki ne delajo prevelike gošče in če preveč ne zasenčujejo grozdja, je bolje pustiti jih pri miru, torej brez krajšanja.

Isto velja glede odstranjevanja posameznih listov. Te odstranimo lahko samo pod grozdi, a če le mogoče jih pustimo vse. Vedno se moramo zavedati, da se v listih tvori škrob in sladkor, ki po listnih žilah potuje v les poganjka in potem do grozda in v jagode. List je tvornica, jagoda pa zaloga.

385 raznih sort

rastlin raste po starih rimskih zidovih, tako je ugotovil neki profesor rastištvina na univerzi v Rimu. Do približno enakega zaključka so prišli tudi v Padovi. Med zidnimi rastlinami so navadni kreči, preko najrazličnejših trav in plevelov pa do bežga, jesena in smokev.

Naučimo se veselo živeti

Bavarska kmetijska založba v Monakovem je izdala 88 strani debelo knjigo z gornjim naslovom od zdravnice dr. Haarer. Knjiga je nekakšen zdravniški abecednik za zdravo življenje na deželi. V obliki povesti je orisano življenje ene kmečke družine, in opisano, kako se je potrebno ravnavati, da se dobro in dolgo živi pri obilnem delu.

V knjigi lahko čitamo kakšne življenjske važnosti je snaga, kakšnega pomena je osvetojuče spanje, kakšna sredstva so proti običajnim motnjam, kako preprečimo jetiko in raka, kako se borimo proti parasitom in škodljivcem, katere je tudi nujno potrebno poznati.

Tisot je boleznih, zdravje pa je samo eno in spada k onim nepoznavljivim dobrinam, katerih vrednost spoznamo, ko jih izgubimo.

Preprečiti boleznih je mnogo bolje kot zdraviti jih!

Diazinon - novo sredstvo proti muhi

Z uporabo DDT smo zatrli marsikateri mrčes: bolhe in uši, stence in ščurke, komarje in muhe, iz Italije je izginila malarija.

Mislili smo, da muh sploh več ne bo. A ta mrčes je trdoživ in izgleda, da se je kar privedel na DDT in da je postal neobčutljiv napram temu sredstvu. Pojavili so se rodovi muh, na katere DDT ne vpliva več.

V istem kemičnem laboratoriju v Bazlu v Švici, kjer je Nobelov nagradjenec dr. Müll-

ler odkril DDT, so se dolgo pečali s tem vprašanjem in ga tudi na zadovoljiv način rešili: našli so sredstvo, ki uniči še tako trdožive muhe, ki razkuzi prostore za daljšo dobo — do 6 mesecev —, ki je lahko uporabljiva in sorazmerno ne predrag. To sredstvo je »diazinon«, ki je že v prodaji.

Potrošnja vina v Italiji po družinah

Zavod za statistiko Gallup je skušal dognati, kako je z vinopitjem v italijanskih družinah. Prišel je do naslednjega zaključka:

V Italiji je v celoti 11,6 milijonov družin. V 30% teh družin, točneje v 3,3 milijona družin se sploh ne pije vina.

2,3 milijona družin porabi tedensko na glavo manj kot 1/2 litra vina; 2,4 milijona

družin porabi po 1/2 do 1 liter; 1,6 milijona družin porabi od 1 do 2 litra, in 2 milijona družin porabi nad 2 litra tedensko na glavo.

Ugotovljeno je, da se najmanj vina pije v uradniških družinah.

V Trentinu se sušijo trte

Sporočajo iz Trenta, da v okoličnici Mori umira vse polno trt, in da je že dosedaj nastala vsled tega neprečelnjiva škoda. Vzroki umiranja niso še pojasnjeni, a strokovnjaki so večinoma mnenja, da je to posledica dolgotrajne suše pozimi in začetkom pomladi. Pravijo, da je manjkala trtam najmanjša količina vlage, ki je potrebna v začetku pomladnega poganjanja. Umiranje se je namreč pojavilo v bolj pušnih zemljah.

„PRIVILEGIRANI POLOŽAJ“ slovenskih šol v Trstu in okolici

»Messaggero Venetoe se je nedavno spotaknil nad položajem slovenskih šol v Trstu. Ne mislim se zadrževati ob polemiki in odgovorjati na že obrabljene gramofonske plošče, ki nam jih vrtil »Messaggero Venetoe« že leta in leta.

Ustavim se le ob pereči točki položaja slovenskih šol in njih osebja. Ustroj slovenskih šol na STO ureja Ukaz ZYU štev. 18 od 8. nov. 1947. Ta ukaz se v glavnem vedno sklicuje, da se ustroj slovenskih šol ravnava po obstoječi zakonodaji, ki velja za italijanske šole. »Messaggero« trdi, da so slovenski šolniki na izrazito privilegirane položaju, ker vrše svojo službo in zavzemajo mesta, ne da bi ta mesta dosegli po redni poti z natečajem. Toda slovenski šolniki se prav dobro zavedajo svoje privilegiraneosti. Prav tako tudi dobro vedo, po čigavi krivdi za slovenske šole še do danes ni natečajev. Ponovno in ponovno, leto za letom, ob vsaki spremembi raznih šefov na Prosvetnem uradu so zahtevali ureditev

slovenskih ljudskih in srednjih šol, zahtevali natečaje, a vse je ostalo pri obljubah. »Messaggero« naj postavi vprašanje Prosvetnemu šefu in njegovemu namestniku, zakaj ne razpiše natečajev, za slov. Šole!!! Vsaka ljudska šola mora imeti lasten organik iz katerega je razvidno število razredov in stalnih mest, ki se dosežejo z natečaji. Enako je za vsako srednjo šolo. Zakaj ne uredi ljudskih šol kot to predvideva Ukaz ZYU štev. 18 in T.U. od 5. II. 1928 No. 577? In zakaj ne velja za slovenske srednje šole ista zakonodaja, kot velja za italijanske šole, ki zahtevajo za vsako srednjo šolo lasten organik? Kdo je temu kriv? Osem let po koncu vojne se za stalnost slovenske šole ne napravi kaj podobnega? Ej, gospodje, dobre volje manjka! Ni vam za slovensko šolo, priznajte odkrito. Toda bodite prepričani, da v obrambi slovenskih šol, stojimo vsi trdno in neomajno, pa naj butajo v nas še tako trde glave.

IZ JUGOSLAVIJE

Iz Livka

16. maja je Franc Sivec pripeljal v hišo nevesto, Štefko Hrast, zelo ponižno in krotko dekle. Vse je bilo veselo tisti dan. Na svatbo je prišel iz Ljubljane tudi brat ženinov, Stanko Sivec, bogoslovec, kateri se je po treh letih zapora končno vrnil v zasilno semenišče v Ljubljano. Na dan poroke je bila v družbi tudi mati ženinova, Alojzija Sivec, rojena Matelič, ki je bila dolgo časa boleha in je prestala mnogo žalosti in trpljenja. Dan po poroki se je njeva sestra Stanko šel poslavljat od nje, da se vrne v semenišče. Piše njen sin: »Eno minuto za tem pa je pričela krvaveti in je potem še najmanj petkrat krvavela, zatem jo je g. župnik spovedal in ji podelil sv. maziljenje. Drugi dan zjutraj ji je prinesel sv. popotnico in ji podelil papeški blagoslov. Malo pred polno je pa mirno izdihnila svojo v bolečinah preizkušeno dušo. Ves čas je molila in izgovarjala vzdihljaje, prosila Boga odpuščanja in mu izročala svoje dušo. Bolečine je prenašala vdano, niti ene besedice tožbe ni bilo slišati iz njenih ust, potrpežljiva je vse mirno kot je trpela v življenju. Uro preden se je ločila iz te solzne doline, nas je blagoslovila in rekla: »Radi se imejte, Boga ne zapustite in Marije, Bog ti daj, da postaneš duhovnik.« To, si je v življenju najbolj želela: da bi me videla pred oltarjem, pa je Bog tudi to od nje želel in mu je tudi to žrtvoval. Ko zdaj premišlujem njeno življenje, si ne morem razložiti, kako je mo-

gla tako vdano in potrpežljivo prenašati toliko gorja, ki jo je zadelo. Zdad, ko bi se lahko malo odpočila, se je pa preselila v boljše življenje, kakor da je svojo zemeljsko nalogo dokončala, ko se je osnovala nova družina. Veselja starih mater ne bo uživala, prisojen ji je bil le grenki kelih trpljenja. Pri pogrebu je bil tudi g. dekan iz Kobarida. Do poslednjega izdihla je bila pri zavesti. Umrla je tako mirno, da nismo vedeli, kdaj nas je zapustila. Tako piše sin o svoji materi, katere ga je Bog darovala, da bi postal njegov služabnik. Darovala je Bogu tudi hčerke Marico, ki je postala sestra Lucija ter streže bolnikom v Ceseni. Pokojna ima tudi sestro redovnico v Rimu in je imela strica duhovnika, ki je bil župnik v Smartnem, pokojni Alojzij Matelič. Dobro drevo rodi dober sad. Blagi pokojnici naj ljubi Bog podeli večno veselje, žalujočim otrokom pa vdanost v božje voljo.

ALI VESTE, da z naročilom darilnega paketa pri Slovenskem karitativnem društvu Slokad v Trstu, ul. Rittmajer 6 (trgovina) - cas. post. 252 - podpirate naše dijake? Poseben popust za gg. duhovnike, profesorje, učitelje, čč. sestre itd.

Tiska tiskarna Budin v Gorici
Odgovorni urednik: Stanko Stanic

GOSPODARSTVO

Sonce, sonce, ti zlato sonce.

Ne bilo bi življenja na svetu brez prljubega sonca.

Izredna svojstva ima sonce, ki jih ne more nadomestiti nobena hrana in nobeno zdravilo.

Slabotni, limfatični, blede, šibki otroci, pri katerih ne zaleže nobeno okrepjevalno zdravilo, pokažejo čudovito izpremenbo, če prebijajo mesec dni ob morju ali na čistem, sončnem gorskem zraku. Pravijo, da povzročijo ta čudež vijoličasti sončni žarki. Pa tudi zdravi, čisti zrak.

Od sonca ožgani kmetje ne poznajo mnogih boleznih, ne prehlajen, ne revmatizma, in četudi ne uživajo dobrot, prenašajo bremena in težave, ki jih ne zmorejo tvorniški delavci.

In živina? Kdor jo drži vedno v hlevu — in če je ta še zaduhel — je nima ne živahne, ne zdrave in močne, pa tudi ne posebno dobičkonosne. Mlada živina nujno potrebuje sončnih žarkov, če hočemo da si okrepji okostje. Pravijo, da je dar sončnih žarkov vitamin D, ki vpliva na pravilni sprejem in uporabo oziroma pretvorbo apna v živalskem telesu. — Tudi krave mlekarice potrebujejo mnogo sonca, saj te potrebujejo posebno mnogo apna, katerega toliko oddajajo s svojim mlekom. — Znano je tudi, da se ubrejšajo trmasto jalove krave, če jih gonimo redno skozi mesece dni na pašo.

Vsak naš živinorejec pa nima na razpolago pašnika, a vsak si lahko oskrbi hleva ograjen prostor na prostem, kamor izpusti svojo živino, posebno pa mlado.

Velik zdravnik in hranitelj je — sonce.

WILHELM HÜNERMANN:

Oče Damijan

Toda v tem oziru je bil ladijski kuhar Smutje, ki je zdajci pripeljal na krov, drugačnega mnenja.

»Tako govoriš ti, Fric Krause.« je začel. »Jaz ti bom pa drugo povedal. Torej take kole je bilo:

Pred kakimi petimi leti sem se peljal z barko, ki jo je Bog docela zapustil, prek luže. Vedno sem pravil: »Ne bo šlo, ne bo šlo. Vrag je na krovu!« A vsi so se mi smejali. No, in v Južnem morju pri Salomonih je ladja nasledila in se razbila na kosce kakor kad za slamike. Potonili so vsi, od kapitana pa do vajenca na ladji. Samo jaz sem se srečno rešil na kopno.

»Mast plava na vrhu.« se je rezal Peter Larsen.

»To ni bilo prav nič smešno, Peter Larsen!« je rekel Smutje užaljen. »Torej vrglo me je na neki otok. Ko sem si opomogel, sta stala ob meni dva domačina, črna ka-

kor loščilo za čevlje. Eden izmed obeh možakarjev me je neprestano ščipal v rebra, me gladil po trebuhu in govoril v najlepši pidginski angleščini:

»Mhm! Dobro masten biti. Oče ne slišati, da jaz belokožec videti, zato jaz tebe požreti. Mene tebe ne kai kai pojesti. Jaz dober kristjan biti. Savvee! Mene tebe požreti kai kai, beli oče name hud biti, zelo hud biti. Mene tebe ne pojesti kai, kai, dobra pečenka biti.»

Da, in niso me požrli. Odnegli so me na misijonsko postajo in patri so me skrbno negovali. Zato pusti misijonarje. Fric Krause, da se mirno odpeljejo k divjakom. Kajti če te tak poganski ljudžerec pojé za zajtrk, tudi ne boš več rekel: »Vsako tele ima svoje veselje.«

Mornarji so prikimali in mrmraje odobraval. Le Fric Krause se je zaničljivo smejal:

»S kakim ducatom ljudžerec je sam opravil. Zato ne potrebujem misijonarjev. In če bi mi kakšen far hotel pridigati, mu zbijem zobe v gobec!« Tedaj pa je zaslišal nekoga spregovoriti v lomljeni nemščini:

»Ne kolnite, prijatelj! Rajsi vzemite ščepce tobaka! To opravi isto!«

Berlinčan se je razkazoval ozrl in zagledal pred sabo brata Damijana de Veuster. Škodoželjno se režeč so mornarji gledali na drugega mornariškega podčastnika. Počasi in neokretno so vstali in ju radovedno obkolili. Fric Krauseju je kri bušila v glavo. Kriknil je in dvignil stisnjeno pest proti bratu. A preden je mogel udariti, je Damijan prijel njegovo roko in jo tako krepko stisnil, da je podčastnik glasno zastokal. A brat je samo smeje se rekel:

»Ne vihraj tako, prijatelj! Tako, tukaj je ščepce.« Pri tem je vročekrvneža tako ostro pogledal v oči, da Fric Krause sam ni videl, kdaj je vtaknil prste v tobačnico in vzel iz nje ščepce njuhanca.

Brodarji so začudeno zijali v postavnega Flamca. Berlinčanu pa so obrnili hrbet. Peter Larsen je preden izpljunil čik. Drugi krmar pa je dejal:

»Fric Krause, če bi ga udaril, bi te vrgli v Vézero!«

Rdeč od togote in sramu je podčastnik odšel.

V tem trenutku pa je zakričal Hein Klüters, mornarski vajenec, ki je bil splezal na ladijske vrvi, da bi pogledal po zvoniku svoje domače vase:

»Ahooh! Veter se obrača! Veter se obrača!«

Zdaj sta prišla na krov tudi kapitan in prvi krmar. Zablizgala je čolnarjeva piščal. Zadonela so povelja. Mornarji so splezali v jambore in prišli za vrvi. Zavililo je vreteno. Dvignili so sidro in na vseh jamborih razvili bela jadra. »R. W. Wood« je odpeljal na odprto morje.

»Hvala Bogu!« je rekel pater Kristijan Willemsen, predstojnik plavajočega samostana. »Potovanje se je pričelo.«

»Vrata so se odprla.« je rekel Damijan de Veuster. »Vrata v svet so se odprla.« Z žarečimi očmi je gledal velika bela jadra, katere je razvil trijambornik kakor velikanska krila.

Ob ladji so se prepeljavali beli galebi. Po nebu so hiteči raztrgani oblaki.

V sivi megli je izginila evropska obala... »R. W. Wood« je bil na poti. Hrabro se je borila trijambornica skozi prekop. A

ves listopad so razsajali neugodni vetrovi, ki so zapirali vrata v Atlantski ocean. Mornarji, ki so bili noč in dan na nogah, so gornjali in kleli, da je še vraga klalo v vampu. Pobožni potniki so vsi blede in prepadeni tavalj po ladijskih deskah in drug za drugim legali v pregrajeno ladijsko posteljo, kajti zgrabila jih je blede groza — morska bolezen. Najgrše je zdelala predstojnika plavajočega samostana, patra Willemsena. Ko se je Damijan že deseti v enem dnevu pojavil v kajuti z vedrom vode v roki in z nedolžnim obrazom rekel, da je vendar prav, da vodja ekspedicijske plače morskemu bogu največji davek, mu je pater po pravici zalučal blazinico v glavo.

Kapitan je bil silno nestrpen zaradi počasne vožnje in tudi redovniki so se vznemirjali. A kljub temu trijambornica v štiriindvajsetih urah ni napravila niti deset milj.

Sele decembra se je zdela, da so starega Neptuna potolažile darovane žrtve. Poslal je mirno vreme in »R. W. Wood« je z ugodnim vetrom plul v stalni lepi vožnji

STRŽAŠKEGA

MLADINSKA AKADEMIJA V DOLINI

V nedeljo 21. junija ob 8.30 zvečer priredi dolinska mladina veselo akademijo. Pod vodstvom profesorice gospodične Zore Saksida so fantje in dekleta pripravili izredno lepe in zanimive točke.

Pridite, ne bo vam žal!

Novi doktor

Na papeškem »Zavodu za vzhodne študije« je promoviral za doktorja bogoslovja naš rojak p. Anton Legiša, kleretince. Uspešno je branil sledečo tezo: Božje materinstvo Marije po Sergiju Nik. Bulgakovem. Naše čestitke!

Počitniška kolonija občine Devin-Nabrežina

Po dolgih in skrbnih pripravah je občinska uprava dokončala delo za organiziranje počitniške otroške kolonije, ki se bo tudi v letošnjem letu vsilila v Celli di Ovaro v Karniji.

Kolonija je razdeljena v dve skupini, prva za dečke, a druga za deklice. Trajala bo polna dva meseca in sicer od 22. junija do 22. avgusta. Dečki odpotujejo s prvo skupino ter se vrnejo dne 22. julija, a isti dan se odpeljejo deklice, ki ostanejo v čistem gorskem zraku do konca kolonije.

Vsaka skupina je sestavljena iz 80 otrok, od katerih je 53 slovenskih in 27 italijanskih. V slovensko skupino je upravni odbor pri prijaznosti dovolil, da se vključi tudi 7-8 otrok iz zgoniške občine.

Takoj prve dni tega tedna je občinska uprava razposlala posebno obvestilo vsem staršem otrok, ki so bili sprejeti v kolonijo, v katerem so vsa natančna navodila s seznamom predmetov, ki jih mora vzeti otrok s seboj.

Osebe kolonije je sestavljeno iz učiteljice naših otroških vrtec, ki so za otroke odgovorne, ter iz postrežnic in kuharic iz naših vrtec in šol v občini. To je jamstvo, da bo kolonija res brezhibno delovala.

V letošnji koloniji bo urejena tudi posebna zdravniška služba pod vodstvom izkušene zdravniške asistentke, ki bo stalno nadzorovala zdravstveno stanje poverjenih otrok.

Tudi prehrana se bo letos znatno izboljšala.

Moramo se pripomniti, da bo letos posebna novost v koloniji v tem, da dobe vsi otroci popolne nove oblečke, katere so sedaj v delu pri domačih šiviljah, ter prejme vsak otrok tudi po par novih letnih čevljev. Oblečka je sestavljena iz srajčke, hlače ali krilca, spodnjih hlače in nogavic. Vse po dvojno, da se lahko vsak čas preobleče.

Končno še veselo novico za otroke: V koloniji bo otrokom na razpolago posebna zbirka igračk, knjige, slike itd., da bo življenje v koloniji čimbolj prijetno, veselo, tako da bo vse to uspešno vplivalo na zdravlje naših mladih, najdražjih.

OBCINSKA UPRAVA

Šempolaj

Pri nas smo imeli 10. junija tekmo iz krščanske nauke. Udeležili so se je učenci zastopniki vseh petih razredov ljudskih šol v devinskem dekanatu. Pri pisemnih nalogah, kakor tudi pri ustnem izpraševanju, so se kar dobro odrezali in v veseljem odnesli lepe nagrade. Najboljša se je izkazala učenka iz Mavhinj, takoj za njo pa učenca iz Prečnika in Stivana. Pri tek-

mi so bili prisotni tudi vsi č. gg. katehetje. Vsem učencem gre pohvalno priznanje za trud pri učenju; naj bi jim božje resnice bile svetla pot skozi življenje.

Barkovlje

Pri nas kar tekmujejo, kdo bo kupil drage cvetice in vence za pokojne; za to seveda potrosijo veliko denarja. Prav je, da ljubimo pokojne, a glejmo, da jim tudi pomagamo: z dobrimi deli, kot je molitev ali miloščina. Z obilnimi cveticami pa predvsem proslavljamo sebe.

Ali bi ne bilo prav dati vsaj pet sto ali tisoč lir manj za vence ali cvetice, pa to darovati revežem, ki jih je dosti med nami; nekateri nimajo kaj obleči, drugi so bolni, tretji stari in nadložni...

Podpisani je pred kratkim v tem smislu opozoril nekatere za krasnem domačih grobov, skrbne žene pa so odgovorile: »S svojim denarjem delamo, kar hočemo; za uboge nam ni mar; naša največja skrb je ta, da so grobovi vedno ozaljšani s svežimi cveticami.«

F.B.

Mačkovijske

Tudi pri nas droben dež dan za dnevom osvježuje ozračje in daje travi in zelenjavi novih rasti. Zato pa sena ne moramo posušiti in bojimo se, da bo z vinom letos slaba. Trta potrebuje sonca. Češnje smo pa le dobro prodali. Le zadnje sta nam pobrala burja in dež.

Še zdaj radi mislimo na praznik sv. Rešnjega Telesa, ki je bil za našo vas izredno lep. Zdi se, da še nobeno leto niso bile poti in hiše ob njih tako lepo okrašene in oltarji tako skrbno in lično pripravljani. Tudi udeležba pri procesiji je bila prav velika. Telovska procesija je le med vsemi najlepša. Posvečena je pač največjemu bogastvu krščanstva: Evarhristiji. Kako gane človeka, ko duhovnik slovesno poje v slovenskem jeziku štiri evanĝelije in z evharističnim Kraljem v rokavah blagoslavlja kraj, prebivalce, pa tudi polja in zemlje sadove. Pesem godbe in zborov, zelena narava in cvetje pa skupna molitev — vse to samo večja ubranost vernega srca.

Na isti praznik je bila v naši šoli od-

prta razstava ročnih del. Vaščani iz Mačkovijske in s Prebena so z zanimanjem opazovali vidne dokaze spretnosti in pridnosti svojih otrok. Ko so bili oni v šolskih letih, vsega tega ni bilo. Vsakega so prijetno iznenadili tudi s slikami in živimi rožami okrašeni hodniki.

Za zaključek je bila zvečer otroška prireditev v veliki šolski telodavnici. Dve uri so otroci zabavali številne gledalce. Tudi če ni bilo vse dovršeno, pa je bilo zanimivo. Le ples tudi v taki obliki ni najbolj vzgojen. Naravnost odlični pa je bil prizor z živimi slikami.

Sedaj so otroci že opravili zaključno službo božjo, pri kateri so prav lepo prepevali, in uživajo zasluženo plačilo: vesele počitnice. Bog jim jih blagoslovi!

Shod Slovenske kršč. socialne zveze v Mačkovijski

Krajevni odsek Slov. kršč. soc. zveze v Mačkovijski, ki obstaja že dalje časa, je pred kratkim poživil svoje delovanje. Na občnem zboru je bilo enotno mnenje vseh o potrebi te politične organizacije v vasi. Člani so si izmenjali misli o načinu delovanja. Izvoljen je bil štiričlanski odbor za tekoče leto.

V soboto 13. junija zvečer je delovni odbor v mačkovijski srenjski hiši priredil prvi javni shod, ki se ga je kljub trudnosti po težkem delu čez dan udeležilo lepo število občinstva.

Shod je otvoril predsednik krajevnega odbora in predal besedo govornikom — članoma centralnega odbora Slov. kršč. soc. zveze v Trstu. Prvi govornik je poudaril dolžnost vseh katoličanov, da se zanimajo za javne zadeve in tako soodločajo pri ureditvi sveta, ki naj bo pravična in krščanska.

Drugi govornik pa je izčrpno govoril o danes tako perečem tržaškem vprašanju. Orisal je sedanji položaj, različne predloge od te in one strani ter pribil trdno voljo Slov. kršč. soc. zveze, da se bori za ostvartitev Svobodnega tržaškega ozemlja. V tej borbi moramo vsi sodelovati. Domačin, Tržačan mora izraziti svojo željo in voljo in njegova volja mora biti odločilna.

Poslušalci so z zanimanjem sledili govornikovim izvajanjem in ga nagradili s ploskanjem.

Tako tudi Mačkovijske, majhna vasica sicer, a krščanska in odločno slovenska, stopajo javno v boj za doseg svojih pravic, v boj za ostvartitev Svobodnega tržaškega ozemlja.

hovnikov, to že dolgo vemo; toda, ker naši ljudje bolj verjamejo svojim lastnim očem, kot pa sladkim in lažnim besedam, zato že znajo sami presoditi, kdo dela za narodno in krščansko stvar. Zares so volilni izidi zelo podučljivi za to voditelje, ki mislijo, da pri vsej zagrizeni propagandi italijanskih strank — zlasti kominformistov, zadostuje par plakatov in časopisnih pozivov za uspeh. Sedeti ob črni kavi in dajati naredbe, to ni sodobna strategija; v boju morajo častniki v prve vrste. Zato pa kažejo volilne številke grozeč porast kominformizma v naših vash — sad slavne fratelance —, ki nudi dovolj snovi za razmišljanje. In ker tega niso uvideli in se temu primerno zadržali v volilnem boju »vodilni politik«, ki še vedno mislijo, da smo še v letih 1945-48 in ki pravijo, da imajo v rokah vse vajeti javnega nastopa, — pač ni bilo potrebno, da bi za to volitve naša duhovnika za kogarkoli agitirala — marveč smo sami volili, kakor mislimo, da smo kot antikomunisti dolžni voliti.

Jamlje

Svetega Antona nedelja je za našo vas vsako leto praznik lepih slovesnosti, petja in veselja. Letos je k temu mnogo pripomoglo začelno lepo vreme. Cerkvene slovesnosti, katere je vodil naš prejšnji gospod župnik g. Špacapan, so prav lepo potekle. Za popoldansko slovesnost pa nam je naša mladina pripravila dobro uspešno prireditev. Poleg petja so nam doživeto odigrali Finžgarjevo igro: »Veriga«, ljudsko povest v treh dejanjih, ki v živih slikah in jednatih besedah prikazuje vso nesrečo in pogubnost neukročnih strasti sebičnega častihlepa na vasi. Prav vsi igralci so vredni pohvale, ker so kljub pomanjkljivosti v zasilem odrin in prostoru ter nevajeni oderskega nastopanja v splošno zadovoljstvo dobro podali to igro, ki zahteva za uspeh precej izurjenosti. Mladim igralcem čestitamo. Pa tudi gledalcev je bilo kar mnogo, kar je še bolj povzdignilo prazniško razpoloženje ob žeganju v Jamljah.

Nova maša v Gorici

V nedeljo 28. junija bo pri oo. kapucinih imel slovesno novo mašo p. Mansuet Božič iz Budanj pri Vipavi. G. novomašnik bo drugi dan na praznik sv. apostolov Petra in Pavla prišel maševat v stolnico zjutraj ob 6h za slovenske vernike. Popoldne ob 4h bo imel shod in blagoslov za tretjerednike pri sv. Ivanu.

Šolska razstava v Rojanu

Niža industrijska strokovna šola s slovenskim učnim jezikom v Trstu (Rojan, via Montorsino 3) priredi ob zaključku šolskega leta razstavo deških in dekliških izdelkov letošnjega leta.

Razstava bo odprta od sobote dne 20. junija ob 11. uri do ponedeljka dne 29. junija t. l., vsak dan dopoldne od 9. do 13. ure in popoldne od 14. do 17. ure.

POZOR! POZOR! POZOR!

DARILNE POŠILJKE

Ali ste že naročili darilno pošiljko pri tvrdki

IMPORT **CITRUS** EXPORT

Lastnik Aleksander Goljevšček

TRST - TORREBIANCA 27 - TELEFON 24467

Storite to čimprej, ker Vaši sorodniki, znanci in prijatelji nujno potrebujejo in pričakujejo Vašo pomoč.

ZGORIŠKEGA

Natečaj

Notranje ministrstvo je razpisalo natečaj za 62 mest podtajnika pri civilni upravi. Za pristupitev k natečaju je potrebna diploma iz juridičnih ali političnih ved. Čas za vložitev prošenj je do 26. julija. Za ostala pojasnila se je treba obrniti na prefekturo.

Zaključna šolska prireditev v Skriljevem

Prav je, da se včasih omenjajo tudi kraji, ki so bolj neznani našim bralcem. Eden izmed takih je ravno Skriljevo, ki leži na najvzhodnejši strani Brd. Je to lepa vas, ki jo krasijo vseokoli gozdovi akacij.

Tamkajšnja osnovna šola je v nedeljo imela svojo zaključno prireditev. Če pomislimo, da Skriljevci tako redkokdaj vidijo kaj takega, je to zanje res dogodek. Spored je obsegal nekaj pesmi, ki so jih lepo zapele deklice osnovne šole. Prav

dobro se je izkazala najmlajša s pesmico »Majhna sem bilas. Sledili sta dve enodejanski, »Čista vesta« in »Čašica kave«. Pri zadnji so sodelovali fantje in dekleta, ki so med letom v večernih urah prav pridno obiskovali šolsko knjižnico. Mlade igralce je treba res vsekoli pohvaliti. Hvalvredno je zlasti to, da je edino skriljevska osnovna šola zaključila šolsko leto s prireditvijo, saj nam letos niti mestne osnovne šole niso nudile kaj podobnega.

Kras

Slišimo, da se bolj ali manj namišljeni »voditelji« našega ljudstva razburjajo na Kraševce zaradi izidov zadnjih volitev. Zlasti leti ves njihov bes in jeza na naša duhovnika, katerima ti oz — vodnikje zadnjega desetletja napovedujejo, da ju bo pošteno slovensko ljudstvo izpljunilo kot izdajalce itd. itd... Da tem domišljavim generalom, katerim uhajajo vojaki h Kominformu, ne gre v račun delo slovenskih du-

ladja proti pristanišču, za katerim je čakala nanj plodna, orna zemlja božja.

22. decembra je ladja vozila čez ravniki. Dva mornarja in ladijski vajenec so prejele »krsta«, od katerega so se pa potniki odkupili. Oba mornarja, ki še nista prečkala pasu sveta, so posadili na rob kadi in slovesni obred se je pričel. Može so namazali s katranom in ogljem, obrili z nerabnim obročem od soda, štiri do petkrat potopili v velik sod vode, jih slednji položili preko vrvi, katere so napeli čez ladijski krov kakor ekvatorjevo črto, in končno krstili še z nekaj vedri vode. Smutje je predsedoval temu obredu kot morski bog Neptun. Imel je nagovor, pri katerem so se vsi do solz smejali.

Ladijsko osebje je bilo nora od veselja. Tudi potniki so se zabavali, prav posebno pa sestre, ki so se tako prisrčno smejale, kot se znajo le flamski deklički.

Samo stari jadrar, Vstajenski Jack, je sedel pri ograji na palubi s svojim zamazanim svetim pismom in preračunaval, kdaj bo konec sveta.

Dva dni kasneje.

Ocean je bil mirno tih. Tudi na krovu trijambornice je bilo nenavadno tiho. Peter Larsen, prvi mornariški podčastnik, je igral na harmoniko žalostne pesmi. Mornariški vajenec v opazovališču pa jih je mirnaje spremljal. Čolnar je z velikimi koraki hodil po krovu gor in dol, grede pa neprestano godrjal. Jadrar pa je spet sedel s svojo biblijo pri velikem jambornu.

Molče je stal Damijan de Veuster s školastikom Klemensom Edvardom ob ograji na palubi. Damijan je z žarečimi očmi pil neizmerno lepoto sveta. Kakor lesketajoča se svila je ležalo morje pod sinjemodrim nebom, nad katerim je v daljavi plulo nekaj belih oblakov. Počasi je na zapadu tonilo sonce v morje in sipalo pramene škrlatne luči preko vijoličastega vodovja.

»Lep je božji svet,« je rekel Damijan tiho. Nato so mu skoraj nevede prišle na ustnice besede psalma:

»Kako je njegov tempelj poln luči! Bog stoluje nad vsemi vodami. Na vake stoluje Gospod kot kralj! Gospod naj podeli svojemu ljudstvu moči!

Radio Trst II.

Nedelja, 21. junija: 8.45 Kmetijska oddaja. — 9.30 Vera in naš čas. — 11.30 Oddaja za najmlajše. — 13.00 Glasba po željah. — 15.00 Naša mladina pred mikrofonom. — 16.00 Malo za šalo - malo zares. — 19.00 Iz filmskega sveta. — 18.00 Novice iz delavskega sveta. — 21.30 Izbrana lirika. — 21.40 Puccini: MANON LESCAUT, 1. in 2. dejanje.

Ponedeljek, 22. junija: 13.00 Slovenski motivi. — 13.30 Kulturni obzornik. — 19.00 Mamica pripoveduje. — 21.00 Književnost in umetnost. — 22.00 Puccini: MANON LESCAUT, 3. in 4. dejanje.

Torek, 23. junija: 13.00 Glasba po željah. — 19.00 Tehnika in gospodarstvo. — 20.30 Aktualnosti. — 21.00 Radijski oder. — Herman Suderman: KRESOVI — nato Večerne melodije.

Sreda, 24. junija: 13.30 Kulturni obzornik. — 19.00 Zdravniški vedež. — 20.00 Slovenski zbori. — 20.30 Šola in vzgoja. — 21.00 Koncert orkestra slovenske filharmonije iz Ljubljane.

Četrtek, 25. junija: 13.00 Pevski duet in harmonika. — 19.00 Slovensčina za Slovence. — 21.00 Dramatizirana povest. — 22.00 Schubert: Simfonija št. 8.

Petek, 26. junija: 13.00 Glasba po željah. — 19.00 Kraji in ljudje. — 20.30 Tržaški kulturni razgledi. — 21.00 Koncert violinistke Stanič - Krekove. — 22.00 Iz angleških koncertnih dvoran.

Sobota, 27. junija: 13.00 Pevski duet in harmonika. — 13.30 Kulturni obzornik. — 19.00 Pogovor z ženo. — 20.40 Slovenske pesmi. — 21.00 Malo za šalo - malo zares. — 22.45 Ples za konec tedna.

DAROVI

Za SLOVENSKO ALOJZIJEVIŠČE

Za vzdrževanje revnih dijakov so prispevali:

Mar. družba, ul. Risorta, v Trstu 10.000; N. N. iz Gorice 5000; N. N. iz Gorice 1000; dobrotnica iz Šklednja 3000; ga. Sf. 500 lir. Vsem požrtvovalnim dobrotnikom naj Bog stotero povrne!

Za SLOVENSKO SIROTIŠČE

Gospa Meri Franko za sirotiške prvoobhajance raznega perila za 1900 lir; inž. Albin Mozetič, Buenos Aires 1000; Marija Sosič 500; podjetje N.N., Gorica 10.000; N. N., Gorica 1000; N. N. 1000; predstava za prvoobhajance v Sovodnjah 5000; B. Stekar iz Števerjana 3 zaboje česenj. Naj vsemogočni Bog vsem plemenitim dobrotnikom tisočero povrne!

ZA »PASTIRČKA« Metlika Silvester 100 L. Hvala!

Zobozdravnik

Dr. STANISLAV PAVLICA

TRST via Commerciale 10/II. - Tel. 31-8-13

sprejema od 9 - 13 in od 17 - 19

proti jugu vzdolž zahodne afriške obale čez Atlantski ocean. Podnebje je postajalo vsak dan milejše. To je bila najbolj nenavadna zima, kar jih je do zdaj doživel Damijan.

Polagoma so si po domače uredili in plavajoči samostan je skoraj spet lahko vršil svoje dnevno delo po redovnem pravilu. Zjutraj je pater Willemsen maševal. Skupno so opravljali verske vaje. Sestre so pletle nogavice za misijonarje. Damijan in druga dva sholastika, ki sta se prav tako vozila na Sandviške otoke, sta pa vsak dan nekaj ur posvetila marljivemu študiju.

Brat Damijan de Veuster je bil na ladji kmalu kakor doma. Vsem je znal pomagati. Sestram je pokazal, kako morejo brez železa peti hostije. Iznašel je svojevrstno pripravo, da je kelih pri sveti maši trdno stal kljub gaganju ladje. Vskogar je znal spraviti v dobro voljo. Povsod je znal svetovati.

Ko je nekega dne opazil, da je pater zelo slabo razpoložen, je rekel:

»Kadite in tu pa tam malo ponjuhajte, pa bo šlo!«

In svoje ljudstvo naj Gospod blagoslovi z mirom!«

Klemens je samo nemo prikimaval in ko ga je Damijan pogledal, je videl, da ima prijatelj oči polne solza.

»Kaj ti je, Klemens?« je vprašal prestrašen.

»Sveti večer je noč. Mislim moram na dom!« je šepetal brat. »Zdaj prek snega vabijo zvonovi k polnočnici. Vidim, kako oče in mati jemljata vsak svoj molitvenik. Z rdečo lučjo v roki se odpravljajo v cerkev. To je domovina, brat!«

»Da, to je domovina,« je rekel zdaj tudi Damijan. »Nikoli, nikoli je ne homo mogli pozabiti.«

Nato sta oba molčala. Končno je Klemens prijel Damijana za roko in rekel:

»Velika žrtev je zapustiti domovino!«

»Tudi božji Sin je doprinesel to žrtev, ko je z nebes prišel na zemljo!« je odgovoril Damijan. »Brat, to žrtev hočeva veselo darovati. Tudi ti si vriskal od sreče, ko te je predstojnik določil za to popotovanje.«

(Nadaljevanje)